

MEDISCH TUCHTRECHT*Berisping van tandarts voor samenwerking met onbevoegde*

Het College voor Medisch Tucht recht en Oplossing van Geschillen in eersten aanleg, volgens de wet van 2 Juli 1928, Stsbl. 222, gevestigd te *Amsterdam*;

Gezien een klacht op 16 December 1949 bij den secretaris ingekomen, ingediend door X tegen Z, tandarts te A.

Gelet op hetgeen ter terechtzitting van . . . . . heeft plaats gevonden en op de stukken, ten aanzien waarvan de artikelen 37 en volgende van het Reglement Medisch Tucht recht en Oplossing van Geschillen zijn toegepast;

Gehoord X, Z alsmede V, wonende te A, als getuige;

Overwegende:

Klager verwijt tandarts X voornoemd handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen door niettegenstaande de uitspraak van dit college van . . . . . het dienstverband met den tandtechnicus W, eigenaar van de tandheelkundige inrichting . . . . . te bestendigen, en bovendien in soortgelijk dienstverband te staan met V, eigenaar van de tandheelkundige inrichting . . . . . te A.

Bij beslissing van . . . . . is door dit college op tandarts Z toegepast de maatregel van waarschuwing wegens handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen, bestaande in de uitoefening van de tandheelkundige praktijk in de inrichting van den tandtechnicus W. Uit een door klager overgelegd rapport van de agenten van politie P en R van . . . . . blijkt, dat deze op . . . . . in de tandheelkundige inrichting . . . . . tandarts Z hebben aangetroffen, die hun verklaarde in die richting alle tandheelkundige handelingen te verrichten.

Dezelfde politieagenten verklaren in een, mede bij de klacht, overgelegd, rapport van . . . . . in de tandheelkundige inrichting . . . . . tandarts Z te hebben aangetroffen, die hun opgaf sinds . . . . . 1948 in die inrichting, waarvan hij zeide mede-eigenaar te zijn, werkzaam te zijn als tandarts en voor zijn arbeid maandelijks 450 gulden te ontvangen. V gaf op, dat hij na . . . . . deze inrichting was begonnen.

Tandarts Z heeft ten aanzien van het eerste feit verklaard, dat hij na de beslissing van dit college van . . . . . het verband met W heeft opgezegd, en gemeend heeft daarbij een termijn tot . . . . . te moeten inacht nemen.

Ten aanzien van het tweede feit heeft tandarts Z erkend sinds . . . . . werkzaam te zijn als tandarts in de „Tandheelkundige kliniek . . . . .”, waarvan tot dusver eigenaar was de assistent accountant V krachtens overeenkomst met dezen en wel als mede-eigenaar, en op voorwaarde, dat hij eerst een vaste beloning ontvangt van 450 gulden in de maand, waarna de overblijvende winst tussen hem en V gelijk wordt verdeeld, en dat niemand, ook de mede-eigenaar . . . . . niet enige invloed mag uitoefenen op de vast te stellen behandeling van de patiënten en op de behandeling zelf.

Het college acht het eerste deel der klacht ongegrond. Op zichzelf is het niet onmogelijk, dat bij voortgezette samenwerking van een tandarts met een tot uitoefening der tandheelkunst onbevoegde na oplegging van een maatregel door een college van medisch tuchtrecht wegens deze handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen, opnieuw een klacht gedaan wordt, maar in dit geval is sprake van dezelfde handelingen, als waarover reeds uitspraak is gedaan en waaraan — zij het met inachtneming van een redelijken termijn — een einde is gemaakt.

Mede door de ter terechtzitting afgelegde verklaring van den getuige V, in hoofdzaak overeenstemmende met die van tandarts Z, is het tweede onderdeel der klacht komen vast te staan, waarbij het college in het midden laat, of hier, zoals klager doet, van dienstverband kan worden gesproken. Er is ook hier samenwerking van een tandarts met een tot uitoefening der tandheelkunst onbevoegde en dit is een handeling, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnt, omdat dit vertrouwen eist, dat — buiten de inrichtingen voor tandheelkundige verzorging, gedreven in het belang der gezondheidszorg of met sociale strekking — het publiek zich rechtstreeks wendt tot den persoon van den tandarts en aan dezen zijn vertrouwen schenkt. Dat hier van mede-eigendom der inrichting sprake kon zijn, doet hieraan niets af.

Bij het opleggen van een maatregel houdt het college er rekening mee, dat tandarts Z sinds . . . . . deze samenwerking beëindigd heeft.

Het college meent, dat deze beslissing met het oog op haar belang in aanmerking komt voor bekendmaking, op de wijze, voorgeschreven in artikel 63 van het Reglement medisch tuchtrecht en oplossing van geschillen.

Beslissende:

Verklaart de klacht ongegrond wat het eerste onderdeel ervan betreft;

Verstaat, dat tandarts Z te A door zijn samenwerking met V in de tandheelkundige inrichting . . . . . zich schuldig maakte aan handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen;

Past deswege op hem toe den maatregel van berisping;

Beveelt, dat deze beslissing voor bekendmaking in aanmerking komt door plaatsing in de Verslagen en mededelingen betreffende de volksgezondheid en door aanbieding ter plaatsing aan de Nederlandse Jurisprudentie en het Tijdschrift voor Tandheelkunde;

Bepaalt, dat noch aan klager, noch aan den persoon over wien is geklaagd, kosten, voor hen uit de behandeling der zaak voortvloeiende, uit 's Rijks kas zullen worden vergoed.

Aldus gewezen door Mr. B. de Gaay Fortman, voorzitter; Dr. G. Royer en J. P. Backer, leden-geneeskundigen; A. Haye en J. H. van Heemskerck Duker, leden-tandartsen, in tegenwoordigheid van Mr. S. Gerbrandy, plaatsvervangend secretaris, op 17 Februari 1950.

w.g. FORTMAN
w.g. S. GERBRANDY

In deze uitspraak is — naar Mr. Dr. E. W. Catz, Secretaris van het Medisch Tuchtcollege te Amsterdam, ons mededeelt — berust.